

ἜΤΟΣ Γ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ἌΡΙΘ. 106

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΡΤΑ 12

Τιμὴ ἰεθαίας συνδρομῆς προπληρωτίας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Φεβρουαρίου 1881.

Ὁ Ἀσμοδαῖος εἶναι ἐκ τῶν θετικῶν ἐκείνων διαβόλων, οἵτινες δὲν πιστεύουσιν, ὅτι αἱ ἀνκμνήσεις καὶ αἱ ποιήσεις κατασκευάζουσι τὰ Κράτη καὶ διευθύνουσι τὰ ἱστορικὰ γεγονότα καὶ τὰς τύχας τῶν ἐθνῶν. Πιστεύει, ὅτι ἡ ἀνέλιξις τῶν ἱστορικῶν γεγονότων ἀνάγκη εἰς γενικούς τινας νόμους ἀσχέτους πρὸς τὴν ἀρχαιολογίαν. Ἐδίδαξε δὲ μάλιστα ὁ χαλδῆς διάβολος ἐν τινι ἐν τῷ Ἐκτράτῳ πνευματικῆς Συλλόγῳ, ὅτι ἔθνος πολιτικῶς ἐξαφνισθὲν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἔχει τόσον λόγον ὡς ἀναβίωσι ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς μόνον καὶ μόνον διότι ποτὲ ἤμικσαν, ὅσον λόγον ἠθέλον ἔχει ὡς ἀναβίωσι τὰ ἀπὸ μακρῶν χρόνων ἐξαφνισθέντα ζῶα τῶν παλαιοντολογικῶν τῆς γῆς στρωμάτων, μόνον καὶ μόνον διότι ὑπῆρξαν ἄλλοτε. Ἐὰν λόγου χάριν φαντασιοκόπος τις φυσιοδίφης προέλεγε καὶ ἡξίου μετὰ ῥητορικῶν φράσεων καὶ σχημάτων τὴν ἀναβίωσιν τῶν διὰ τῶν λειψάνων τῶν συσκευασθέντων σκελετῶν τοῦ Μεγαθηρίου, τοῦ Παλαιοθηρίου, τοῦ Ἀγοπλοθηρίου, τοῦ Πτεροδακτύλου, τοῦ Ἰχθυοσαύρου κτλ., διότι τὰ πάλαι ποτὲ λαμπρὰ ἐκεῖνα κτήνη ἐστόλιζον εἰς ἀνημνεύτους χρόνους τὰ κολοσιακὰ παρθενὰ δάση τοῦ προκτακλυσμικοῦ κόσμου, ἠθέλομεν μειδιάσει τὸ ὀλιγώτερον μὲ τὴν μωρίαν τοῦ φυσιοδίφου ἐκείνου. Καὶ ὅμως εἰς τὸ γελοῖον τοῦτο καθ' ἑκάστην περιπέπτουσι πρὸς ἡμῖν οἱ μὴ ζητοῦντες τοὺς ὄρους τῆς ἐθνικῆς υπάρξεως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν παρόντων στοιχείων, ἀλλ' εἰς τὰς ἀνκμνήσεις τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος, λίαν ἀτελῶς ἄλλως γνωστῆς εἰς τὴν νεοελληνικὴν

γενεάν ἐκ τινος μετρίως ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπὸ Α. Ρ. Ἐγκυβῆ μεταφράσεως τῆς ἐπιτόμου ἱστορίας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος τοῦ Γόλδσμιθ.

Ὅχι ἦττον ὅμως ὁ Ἀσμοδαῖος, καλῆς ὡς πίστεως πρὸ πάντων, ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι κατὰ τὸ φαινόμενον τοῦλάχιστον αἱ ἀρχαιότητες ἀποτελοῦσιν ἐν τῶν κυριωτάτων ὑπὸ πρκατικῆν ἔποψιν κεφαλῶν τῆς νεωτέρης Ἑλλάδος. Ἡ ἔποψις αὕτη, ἐλλείψει ἄλλου ὑψηλοτέρου πρὸς τὴν ἀρχαιότητα συναισθήματος, εἰς ὃ προδήλως εἰσέτι δὲν ἐπροβιβάσθημεν, ἔπρεπε καὶ μόνη νὰ ἐπικράσῃ, ὅπως ἐπισύρῃ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων τὴν σύντονον μέριμνάν ἡμῶν. Πλὴν δυστυχῶς ὁ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων ἐνθουσιασμὸς ἡμῶν συνίσταται καὶ οὗτος μόνον εἰς κενοὺς λόγους. Μετὰ ἡμίσεως περίπου κίωνος ἀποκατάστασιν, οὔτε καὶ ἐν Μουσεῖον ἐντελῶς κατηρητισμένον καὶ ὀργανισμένον ὡς τὰ ἐν Εὐρώπῃ ὑπάρχει ἐν Ἀθήναις, ἐνῷ ἀνκντιρρήτως ἠδύνατο νὰ συγκροτηθῇ ἐν αὐταῖς ἐν τῶν πλουσιωτάτων καὶ καλλιτεχνικωτάτων ἀρχαιολογικῶν Μουσεῖων τοῦ ἀπνευχτοῦ κόσμου.

Ἡ περὶ ἀρχαιοτήτων μέριμνα ἡμῶν εἶναι ἀσιακτικὴ ὡς ὄλας μας. Ὅστις ἐπεσκέφθη οὐχὶ ὡς ἐπιπλον ἀλλ' ὡς πρκατηρητῆς τὴν Εὐρώπην, δύναται νὰ φαντασθῇ ὑποὶ Μουσεῖα θὰ ὑπῆρχον ἐν Ἀθήναις καὶ πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν κατῴκει τὸ ἔδαφος τοῦτο ἔθνος εὐρωπαικῆς πολιτισμένον. Ἀλλὰ πρὸς ἡμῖν τὰ Μουσεῖα δὲν ὑπάρχουσιν οὔτε ἐν σπικράνοισι. Χρήματα ὑπάρχουσιν ἀφθονώτατα, ὡς οὐδαμοῦ τῆς Εὐρώπης, ἐξαιρέσει τῶν πλουσιωτάτων ἐπικρατειῶν. Πλὴν μας λείπει ἡ ἐπιστήμη, ἡ πρκατικὴ ἐκνότης, ἡ φιλοκαλία, ἡ στοιχειώδης τῶν πραγμάτων ἐμπειρία. Μέγιστον δὲ πολέμιον πρὸς μόρφωσιν καὶ ἐκμάθησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης ἔχομεν τὴν ἀπαρηγόρητον ἡμῶν κούφότητα, τὴν ἐωσφόρειον οἴησιν, καὶ συνεπῶς τὴν ἀποστροφήν τῶν ξένων ἐκείνων, οἵτινες δύναν-

ται να μας διδάξωσιν ὅ,τι ἀγνοοῦμεν. Καὶ ὅμως ἐπὶ ἰκ-
 νὸν εἰσέτι χρόνον ἔχομεν ἀνάγκη τῆς χειρουργίης τῶν
 ἐξ Εὐρώπης ἀξίων ἀντιπροσώπων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτι-
 σμοῦ. Αἴων δὲ σφλερὰ καὶ γελοῖα ἰδέει περὶ τῆς ἀπὸ
 τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καταγωγῆς πρὸς πολλοὺς ἐπικρα-
 τοῦσι. Διότι πρὸς τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας πλησιέστερον
 ἡμῶν κενταὶ οἱ τὸ ἔργον ἐκείνων εὐδοκίμως κκλιτεργού-
 ντες Εὐρωπαῖοι. Ὁ ἐκ Σκανδιναυῶν Τορβάλδσεν εἶναι ἀσυγ-
 κρῖτω λόγῳ μᾶλλον Ἑλληνας τοῦ πρὸ ἡμῶν μακροῦ καὶ
 τοῦ ψιττακίζοντος τὰς θεωρίαις τοῦ Βινκελμάνου λογιω-
 τάτου.

Παρατηρήσατε τὴν σημερινὴν περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀρ-
 χαιοτήτων συζήτησιν. Εἶναι αὕτη εἰκὼν ἀποθαρρυντικὴ
 ὡς οὐδεμία ἄλλη τῆς ἀδελτερίας μας. Ἡ σύμψαισις, ἦν
 μετὰ τινος λόγου ἐπικαλοῦνται οἱ Γερμανοί, δεικνύει τὴν
 παχυλὴν ἀμάθειαν τῶν ἡμετέρων, διότι, ὡς ὀρθότατα πε-
 ρετήρησεν ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Μεγχιρίδης κ. Αρχαγούμης,
 διπλᾶ ἐν ἀρχαιολογίᾳ καὶ ἐν κκλιτεχνίᾳ δὲν ὑπάρχουσιν.
 Ἐὰν πράγματι Κυβέρνησις καὶ Ἔθνος εἶχον εἰλικρινῆ καὶ
 οὐχὶ ἐπιδεικτικὸν πρὸς τὰς ἀρχαιοτήτας σεβασμόν, ἢ περὶ
 αὐτῶν φροντίς ἤθελεν ἀποτελεῖ μίαν τῶν κυριωτάτων τοῦ
 τύπου ὑπηρεσιῶν, καὶ δὲν ἤθελον εἶσθαι τὰ κειμήλια ταῦ-
 τα ἐκτεθειμένα εἰς ξένης πολιτικῆς πιέσεως καὶ εἰς παντὸς
 εἶδους ἐπιχειρήσεις.

ANEMOMAZOMATA

Ἐς ὁμολογήσῃ ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς Ὁρας, ὅτι ἐν τῇ
 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκρίσει του, ἐν ἣ ὁ ἀνταπο-
 κριτὴς του δῆθεν παρουσιάζεται ὡς διπλωμάτης βεβῆς μέ-
 χρι μαντείας, ἐλησμόνησεν αὐτὴν τὴν φορὰν τοὺς στοι-
 χεῖώδεις τῆς ταχυδακτυλογραφικῆς τέχνης τοῦ κανόνα καὶ
 ὑπὲρ τὸ δέον ἐβασίσθη ἐπὶ τῆς ἀφελείας τοῦ ἑλληνικοῦ
 κοινοῦ. Δὲν λέγομεν ὅμως, ὅτι δὲν ἔχει καὶ λόγους νὰ πι-
 στεύῃ εἰς τὴν ἄκραν ἀφελείαν τοῦ πεφωτισμένου τούτου
 κοινοῦ, ἀλλὰ πάλιν τὸ παρεξήλωσεν. Ὁ ἀρχισυντάκτης
 δηλαδὴ ἀξιοῖ νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ὁ ἐκ Κωνσταντινουπό-
 λεως χαβιαροχανίτης ἀνταποκριτὴς βολιδοςκοπῶν τὰς πρε-
 σβείας, τὴν Πύλιν καὶ τὸ Σεράγιον μεταξὺ δύο τραπεζικῶν
 ἐπιχειρήσεων, ἀποκαλύπτει πάλιν κατὰ τὸ σῶνθηες τὰ μυ-
 στήρια τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς καὶ τὰ ἐλατήρια τῆς δι-
 πλωματικῆς ψυχολογίας καὶ προλέγει ἂ coup sûr τὸ διά-
 βημα τῶν ἐν Ἀθήναις διπλωματῶν πρὸς τῶ κ. Κουμου-
 δούρη. Τί μεγάλοι διπλωμάται ὁ χαβιαροχανίτης ἀνταπο-
 κριτὴς καὶ ὁ πᾶτρων του! Ὁ Γορτσκώφ, ὁ Βίσμαρκ, ὁ Βή-
 κονσφελδ εἶναι τίποτε ἐνώπιον τῶν μεγάλων μας πολι-

τικῶν φωστῆρων. Τίς δὲν ἐνθυμεῖται, ὅτι ἐπὶ τῆς οἰκου-
 μενικῆς αὐτοὶ διὰ τῶν ἀνταποκρίσεων τῶν ταχυδακτυ-
 λογικῶς ἔρριπτον τὸν ῥωσικὸν στρατὸν εἰς τὸν Δούναβιν
 καὶ ἐπανάφερον τὸ πρὸ τῆς Μεγάλης Αἰκατερίνης ἐν τῇ
 ἀντολή καθεστῶς; Ὁ Κάλχας λοιπὸν ἀνταποκριτὴς μαν-
 τεύει τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν εἰς Ἀθήνας μετὰ τινος
 ἡμέρας, δημοσιεύονται ὅμως δυστυχῶς αἱ μαντικαὶ προ-
 ρήσεις τοῦ πρὸς τοῦ ἀρχισυντάκτου δύο ἡμέρας μετὰ τὰ
 γεγονότα. Enlre nous, ἐγέλασιν οἱ Ἑλληνὲς μας, ἀλλὰ
 πάλιν, ἀν ἀπτήσωμεν κανένα κουτόφραγκον, τί χᾶ-
 νομεν;

Θέλεις, φίλε ἀναγνώστη, νὰ γνωρίσῃς τὴν τέχνην τοῦ
 μεγάλου καὶ μὴ ὦν μέγας; Ἀνάγνωθι ἀλληλογραφίαις τι-
 νὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐν αἷς θέλειν ἰδεῖ, ὅτι σμικρῶ-
 νων τις τὸν ἐχθρὸν του γίνεται μέγας καὶ πολὺς, ὅτι ἐκεῖσε
 μὲν χρεωκοπῆται, ἐνταῦθα δὲ πίστις, ἐκεῖσε στρατὸς ἀνυπό-
 δητος, ἐνταῦθα ἀρβυλίδες κομπῆς, ἐκεῖ σκάφη σσηπότης,
 ἐνταῦθα νῆες ὑπέρακμοι.

Ἐς ἀνακλιθῶμεν λοιπὸν ἐλληνοπρεπῶς, πρὸς τραπεζῆ
 ἐστρωμένη με δᾶφνας καὶ με μυρσίνας, καὶ ἄσωμεν γηθο-
 οῖνας Ἀνακρεόντειον:

Βάλτε νὰ πιῶμε,
 νὰ εὐφρανθοῦμε,
 πλόσκα μου κέρνα,
 χῦνε καὶ κέρνα!

Ἐκ τῆς Ἐφημερίδος πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ ὁμογενὴς
 Κωνσταντινίδης διέθετο πολὺτιμα ἀδμακτοκόλλητα κο-
 σμήματα τῆς κυρίας συζύγου του ὡς πυρῆνα ΑΑΑΜΑΝΤΩΝ ΤΟΥ
 ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ. Τὴν φωτεινὴν τῆς ἰδέαν ἔλαβε βεβῆως ὁ
 ὁμογενὴς ἐκ τινος μεταφράσεως γαλλικοῦ μυθιστορήματος
 ὑπὸ Ἰσιδωρίδου Σκυλήση. Προδήλωσεν εἰς τὸ στάδιον τῆς
 Δαρβεινίου ἀνελίζεως τῆς ἀνθρωπότητος ὁ Ἕλληνας εὐρίσκατος
 σήμερον ἀκριβῶς εἰς τὸν βεβῆμον τοῦ πιθήκου.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Ἐκ τῆς παραγωγικότητος τῆς ἐπαρχίης Τροιζηνίης ὀφείλεται νὰ συστηθῇ ἐκεῖ ἐπικρατεῖον.

Δουζίνας

Ἴδιωτικῆ πρωτοβουλίᾳ ἤρξατο τῆς ἀνορύξεως τῶν ὑδάτων.

Ὁ αὐτός

Ὁ Πόρος κατήντησε δικδυσπρόθμευτος.

Ὁ αὐτός.

Δὲν ἀρμόζει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ψηφίξῃ κατ' ἐπίφασιν.

Ἰω. Μεσσηνέζης

Ἡ ὁδὸς ἀπὸ Πάτραι εἰς Καλάβρυτα κατέστη τῷ ὄντι πύργος τῆς Βαχυλῶνος.

Πετιμεζᾶς

Τί φωνάζετε; Δὲν θὰ πάρετε τίποτε· αὐτὰ εἶναι γεγραμμένα καὶ σὰς τὰ λέου φανερὰ φανερωμένα.

Λάππας

Ἐχει τὸ δικαίωμα νὰ μὴ ἀποξηράνῃ καὶ ἵνα μὴ ἀποξηράνῃ, θέλει λάβει ἀμοιβήν. Οὗτος εἶναι ὁ σκοπός.

Τρικούπης

ΚΑΛΑΜΙΔΑΣ. Ἀκοῦτε κύριε Μίληση; Ἀῖριοι τὸ Λαῦριοι.
ΜΙΑΝΗΣ. Ἐγὼ δὲν δίδω σημασίαν διότι δὲν εἶμαι στιχογράφος. Ἀῖριοι τὸ Λαῦριοι, θὰ εἶπῃ ποτέ!

ΜΠΟΥΜΠΟΥΑΒΕ ΚΑΙ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

— Εἰσθε κατὰ τῶν παιδῶν;

— Τοῦνκντίον εἶμαι ὑπὲρ τῶν παιδῶν.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑΝΗΣ

— Μὴ δικλόπτης τὸν ἀγορεύοντα! κάτσε κάτου!!

— Κάτσε σύ! Ἐγὼ θὰ φέρω ἀντίρρησην εἰς ὅλα τὰ νομοσχέδια τῆς κυβερνήσεως.

— Σιώπα αὐθάδη!

— Δὲν χρήεις ἀπαντήσεως, διότι φορεῖς βραχιόλια.

Tête en os

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Εἰς τῶν ἐξ Ἠλείας βουλευτῶν, ἀπαντῶν πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν ὑποστηρίζοντα τὴν σύμβασιν περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πύργου μέχρι Κατακόλου, ἔλεγε: Κύριε πρόεδρε, διαμαρτύρομαι διότι τὰ ζῶα τοῦ Πύργου προγγοῦν καὶ εἶναι ὅλα τσινλάρικα, ἐπομένως, κύριε πρόεδρε, ὁ κύριος ὑπουργὸς δὲν γνωρίζει τὸν τόπον μας καὶ ἔχω κληθῆναι νὰ ὑποστηρίξω τὰ συμφέροντα τῶν συμπολιτῶν μου, οἵτινες μὲ ἐκλέγουν, διὰ νὰ μὴ συμβαίνουν δυστυχήματα.

Τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἀσυτηρότητος καὶ ἀστοργίας. — Νὰ ἦσαι γαμβρὸς τοῦ κ. Ζηνοπούλου, νὰ καταγγέλλῃς ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, ἣν σὺ αὐτὸς ὁμολογεῖς, καὶ νὰ κηρύττεσαι ὑπὸ τοῦ προῖσταμένου ὑπουργοῦ ἄνθρωπος ἐξειδικασμένης τιμιότητος, νὰ γράφῃς ἔπειτα μίαν διατριβήν, περιέχουσαν οὐδὲν ἄλλο ἢ δικαίαν ἀγκυνάκτησιν κατὰ τῶν συκοφαντησάντων τὴν ἐξειδικασμένην ταύτην, κατὰ τὸν κ. ὑπουργόν, τιμιότητά σου, καὶ νὰ ἔρχεται ὁ κ. πρωθυπουργὸς νὰ κηρύττῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ὅτι δὲν τῷ εἶναι δυνατὸν νὰ διατηρήσῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοιοῦτον ὑπάλληλον.

Τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς συκοφαντίας. — Νὰ ἦσαι Καλαμίδης, νὰ ὁμολογήῃς, ὅτι προσέθηκες ἰδίᾳ χειρὶ λέξεις καὶ ἀριθμοὺς μὴ ὑπάρχοντες εἰς πρακτικὸν δημοπρασίας, καὶ ὅμως νὰ ὑπάρχωσιν ἄνθρωποι τολμῶντες νὰ σὲ καταγγέλλωσιν ἐπὶ πλαστογραφίᾳ.

ΡΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΚΩΣΤΑΣ. Πῶς τὰ βλέπεις Γιάννη;

ΓΙΑΝΝΗΣ. Δὲν τὰ μουτζόνεις καθὼς ἐκατκντήσαμχι. Μὰς πρέπει κατακλυσμός.

ΚΩΣΤΑΣ. Χωρὶς κιβωτὸ βέβαια.

ΓΙΑΝΝΗΣ. Γιατί;

ΚΩΣΤΑΣ. Γιὰ νὰ μὴ τὴν καταλάβῃ ὁ Καλαμίδης καὶ κομπάρια καὶ τότε τ' εἶχες Γιάννη τ' εἶχα πάντα.